

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza trīs pamatus. Ar **pirmo pamatu** tiek apgalvots, ka, interpretējot Civildienesta noteikumu 1.d panta 6. punktu un interpretējot pienākumu norādīt pamatojumu, esot pieļauta tiesību kļūda, kā arī neesot izpildīts pienākums pamatot Vispārējās tiesas spriedumus. Šis pamats iedalās trīs daļās.

Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka esot pieļauta tiesību kļūda un neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu saistībā ar kandidātu tūlītējas darbotiespējas mērķi, un tā attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 137. punktu.

Otrajā daļā tiek apgalvots, ka Komisijai esot noteikts nesamērīgs pierādīšanas pienākums un neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu; šī daļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 113. punkta pēdējo teikumu, 138. un 144. punktu, 147. punkta pēdējo teikumu, 157.–161., 193. un 197. punktu.

Trešajā daļā tiek apgalvots, ka, mēģinot atrast lietas materiālos Komisijas iesniegtajos iekšējos noteikumos juridiski saistošu aktu, esot pieļauta tiesību kļūda; šī daļa attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 132.–135. punktu.

Ar **otro pamatu** tiek apgalvots, ka pierādījumu vērtēšanā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi gan vairākus sagrozījumus, gan tiesību kļūdu.

Pirmā sagrozīšana attiecas uz Komisijas priekšsēdētāja paziņojuma un kolēģijas veiktā tā apstiprinājuma vērtējumu; tā esot veikta pārsūdzētā sprieduma 112.–117. un 138. punktā.

Otrā sagrozīšana attiecas uz Komisijas Reglamenta un tā piemērošanas noteikumu novērtējumu; tā esot rodama pārsūdzētā sprieduma 119.–120. punktā.

Trešā sagrozīšana esot veikta, vērtējot Darba operatīvo procedūru rokasgrāmatā ietvertu sadaļu par valodu prasībām atkarībā no pieņemšanas procedūras, un tā attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 145.–149. punktu.

Ceturta sagrozīšana ir saistīta ar iepriekšējos i)-iii) punktā minēto dokumentu nenovērtēšanu kopumā, un tā attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 132.–137. un 139. punktu.

Piektā sagrozīšana ir saistīta ar Paziņojuma SEC(2006) 1489, galīgā redakcija, vērtējumu un attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 140.–143. punktu.

Sestā sagrozīšana ir saistīta ar pierādījumu vērtējumu attiecībā uz Komisijas personāla locekļu, kas ir atbildīgi par revīzijas veikšanu, izmantotajām valodām; attiecībā uz tiem pašiem sprieduma punktiem Komisija apgalvo arī, ka esot pieļauta tiesību kļūda. Abi šie pārmēti attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 152.–163. punktu.

Septītā sagrozīšana ir saistīta ar Revīzijas palātas iekšējo praksi valodu jautājumos un tās personāla locekļu izmantotajām valodām; tā attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 172.–188. punktu.

Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas vērtējums jautājumā par kandidātu saziņas valodu esot prettiesisks; tas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 219.–224. punktu.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 20. novembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2020. gada 9. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-401/16 un T-443/16 Spānija/Komisija

(Lieta C-635/20 P)

(2021/C 28/53)

Tiesvedības valodas – spāņu un itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, D. Milanowska, T. Lilamand un N. Ruiz García)

Pārējās lietas dalībnieces: Itālijas Republika, Spānijas Karaliste

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- ja Tiesa uzskatītu, ka lieta ir izskatāmā stāvoklī, noraidīt pirmajā instancē celto prasību kā nepamatotu;
- piespriest Itālijas Republikai un Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija ir izvirzījusi trīs pamatus.

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvota tiesību kļūda, interpretējot Civildienesta noteikumu 1.d panta 6. punktu un pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī pienākuma norādīt Vispārējās tiesas nolēmumu pamatojumu neizpilde.

Šis pamats sastāv no trīs daļām. Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka ir pieļauta tiesību kļūda un nav izpildīts pienākums norādīt Vispārējās tiesas nolēmumu pamatojumu saistībā ar kandidātu tūlītējas darbotiespējas mērķi. Pirmā daļa skar pārsūdzētā sprieduma 157. un 181.–183. punktu.

Otrā daļa attiecas uz Komisijas nesamērīgā pierādīšanas pienākuma definīciju un tiesību kļūdu, definējot pienākumu norādīt konkursa paziņojumu pamatojumu. Otrā daļa skar pārsūdzētā sprieduma 133. punkta pēdējo teikumu, 158. un 164. punktu, 167. punkta pēdējo teikumu, 180.–183., 201. un 205. punktu.

Trešā daļa attiecas uz tiesību kļūdu, mēģinot atrast juridiski saistošu aktu Komisijas iesniegtajos iekšējos noteikumos. Šī daļa skar pārsūdzētā sprieduma 152.–155. punktu.

Ar **otro apelācijas sūdzības pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi noteiktu skaitu sagrozījumu, novērtējot pierādījumus, un tiesību kļūdu.

Pirmais sagrozījums attiecas uz Komisijas priekšsēdētāja paziņojuma novērtējumu un tā apstiprinājuma novērtējumu, ko Vispārējā tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 132.–137. un 158. punktā.

Otrais sagrozījums attiecas uz Komisijas iekšējā reglamenta un tā īstenošanas noteikumu novērtējumu pārsūdzētā sprieduma 139. un 140. punktā.

Trešais sagrozījums attiecas uz Darbības procedūru rokasgrāmatā ietvertās sadaļas par lingvistiskajām prasībām atkarībā no pieņemšanas procedūras novērtējumu, kas veikts pārsūdzētā sprieduma 165.–169. punktā.

Ceturtais sagrozījums attiecas uz trijos iepriekšējos punktos minēto dokumentu vispārīgu neizvērtēšanu un skar pārsūdzētā sprieduma 152.–157. un 159. punktu.

Piektais sagrozījums attiecas uz paziņojuma SEC(2006)1489 *final* novērtējumu pārsūdzētā sprieduma 160.–163. punktā.

Sestais sagrozījums attiecas uz to dokumentu izvērtēšanu, kas ir saistīti ar valodām, kuras tiek izmantotas dienestos, kuros kandidātus ir paredzēts nodarbināt, kā arī uz tiesību kļūdu. Tas skar pārsūdzētā sprieduma 180.–185. un 188.–196. punktu.

Visbeidzot **trešais apelācijas sūdzības pamats** attiecas uz Vispārējās tiesas veiktā kandidātu saziņas valodu vērtējuma prettiesisko raksturu. Šis pamats skar pārsūdzētā sprieduma 231.–236. punktu.